

Woestzoeker doorbreekt taboe rond kinderarmoede met in Theater Antigone

12/10/18 om 07:00 Bijgewerkt op 11/10/18 om 14:20

Peter Van Herzeele ([//kw.knack.be/west-vlaanderen/auteurs/peter-van-herzeele-403.html](http://kw.knack.be/west-vlaanderen/auteurs/peter-van-herzeele-403.html)) Medewerker KW

Op woensdag 17 oktober brengt Theater Antigone de première van 'Woestzoeker', een bitterzoete voorstelling over sociale ongelijkheid en kinderarmoede. In deze productie van Theater Antigone en Theater Artemis spelen Sophie Warnant en Dries Notelteirs de hoofdrollen.

In Woestzoeker spelen Sophie Warnant en Dries Notelteirs twee kinderen die elkaar vinden in eenzelfde situatie. © GF

Wie is je personage en waar haalde je inspiratie voor de rol?

Sophie: "Ik speel een meisje dat op school moet blijven zitten en uit een minder goeud milieu komt. Daarvoor probeer ik een klasgenootje uit mijn eigen schooltijd voor de geest te halen. Door geldgebrek nam ze altijd op school een douche. Ik herinner me zelfs dat ze een heel eigen stemgeluid had. Die details zijn voor mij belangrijk. Ik wil ze mij eigen maken om dan mijn eigen rol te kunnen spelen. Dat vind ik belangrijk want er is toch altijd de schrik dat je van je jonge personage een karikatuur gaat maken. Het is maar een dunne lijn tussen een goed gespeeld kind en een overdrijving."

Dries: "Mijn personage vertoeft eerst in de betere middens tot zijn ouders het plotsklaps minder breed hebben. Hij blijft dus wel een kereltje dat een iPod in zijn zak heeft en hemdjies of polo's draagt. Om dat gastje te gaan spelen kijk ik rond. **Wat is er bijvoorbeeld nu hip bij de jeugd? Ik observeer spelende kinderen.**"

Had de school een invloed op je persoonlijkheid?

Dries: "Op het RITCS heb ik geleerd dat een speler uit alles spel kan maken. Zelfs al begrijp je niks van je omgeving, dan is ook dat 'niet weten' al iets, een of ander begin. Net zoals ook een kind met alles speelt en zijn verbeelding voedt met 'niets'."

Sophie: "Bij mij was de Chiro belangrijk. We maakten er altijd kleine shows. Mijn theaterpassie werd daar aangewakkerd."

Waarom vind je het belangrijk aan deze voorstelling mee te werken?

Sophie: "Omdat het probleem zo concreet is en we het toch de wereld niet uit helpen. Elite kiest voor een eliteschool. **Arme kinderen dwingen we in een minder goede positie.** Kinderen krijgen geen kans, ze zijn gepredestineerd. Daardoor ben je je als kind ook niet bewust van die problematiek. Tot je 18 jaar leef je in een soort voorgekauwde wereld, niet in het werkelijke verhaal. Na hun 18 zetten veel mensen hun leven verder in datzelfde, verkeerde perspectief."